

עת"א 75073/10/18 - אחמד חוסין אבו מוסא נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

31 דצמבר 2018

עת"א 75073-10-18 אבו מוסא (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	אחמד חוסין אבו מוסא
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית להמשיך להחזקתו בהפרדה זוגית עד ליום 6/1/19. העותר מבקש שבית המשפט יורה למשיבה להורות על שילובו באגף רגיל או שמור.

העותר טוען כי בטרם הועבר להפרדה היה מעורב בוויכוח עם אסירים אחרים, וויכוח שהסתיים בסולחה, ואין כל הצדקה עניינית להחזקתו בהפרדה.

העותר הינו אסיר פלילי, מרצה עונש של מאסר עולם בלתי קצוב לאחר שהורשע בעבירות של חטיפה ורצח. ההחלטה המנהלית להחזקתו בהפרדה התקבלה ביום 24/10/18.

המשיבה טוענת כי ההחלטה להחזקתו בתנאי הפרדה (בכלא גלבו) התקבלה על בסיס מידע מודיעיני עדכני, המצביע על מעורבותו של העותר באירועים שליליים רבים, המבססים עילת הפרדה מכח הוראות סעיף 19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב - 1971 ובהתאם להוראות פק"צ 04.03.00.

ב"כ העותר טענה בדיון כי, עד להוצאתו מתאו בכלא איילון והעברתו להפרדה בכלא גלבו, שהה העותר באגף רגיל והיה מועמד להשתלב באגף טיפולי למכורים לסמים, לאור הרקע שלו המצביע על עבירת סמים קשה. לטענתה, המידע עליו מתבססת המשיבה איננו נוגע לעותר וברובו איננו רלוונטי לגביו. העובדה שהעותר היה אמור להשתלב בהליך טיפולי, יש בה כדי להצביע על כך שהמידעים אודות העותר אינם כה משמעותיים.

ב"כ העותר מציינת כי יחד עם העותר, התקבלה החלטה מנהלית גם לגבי קרוב משפחה שלו הנושא אותו שם ויתכן שהמשיבה, משיקוליה שלה, אולי כדי לא לקחת סיכון, החליטה להעביר את שניהם להפרדה, למרות שהמידע איננו מתייחס בהכרח לשניהם.

ב"כ המשיבה הפנה למידעים בעניינו של העותר ושל בן משפחתו, במיוחד לידיעה המסתיימת במס' 069. המידע השלילי הינו רב - כמותית, ממוקד ספציפית. המידעים מצביעים על מסוכנות והתנהגות שלילית וגם מידע קונקרטי. ההפרדה הינה זוגית ולא הפרדת יחיד. מדובר בהחלטה מנהלית מדודה וקצובה בזמן, "עם היד על הדופק".

במהלך הדיון הוצע לצדדים להגיע להסכמה לפיה, תימחק העתירה, תוך התחייבות של המשיבה, שתצהיר כי ככל שגורמי הכלא יהיו סבורים שיש מקום להמשך החזקת העותר בהפרדה, ששאלת ההפרדה תובא לפתחו של בית המשפט שיחליט החלטה שיפוטית האם להאריך את ההפרדה אם לאו, והמשיבה תמנע מלעשות שימוש בסמכות המנהלית הנתונה להמשיך את החזקתו של העותר בהפרדה, למרות שהעניין הוא בסמכותה של הרשות המנהלית, לפרקי הזמן הקבועים בפקודה. המשיבה ביקשה שהות לבחון את ההצעה.

בהודעה שהגישה המשיבה במסגרת "כתב תשובה משלים", הודיעה כי ההצעה אכן נבחנה על ידי הגורמים המוסמכים, אך המשיבים אינם יכולים להסכים.

המשיבה טוענת כי על פי מכלול הנתונים, הפרדתו של העותר וכן של האסיר הנוסף הנושא שם דומה, דרושה לעת הזו כדי לשמור על שלום וביטחון בית הסוהר ואסירים ולמנוע פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר ולמנוע מעשי אלימות. הגורם המנהלי סבור שלא ניתן להשיג את תכלית ההפרדה בדרך שפגיעתה פחותה. ההחלטה המנהלית נשוא העתירה היא להמשך החזקה בהפרדה למשך 30 יום נוספים - עד יום 6/1/19. התקופה המצטברת של ההחזקה בהפרדה הינה פחות מ - 3 חודשים.

דין

הסמכות המנהלית להורות על החזקה בהפרדה, הוסדרה בסעיף **19 לפקודת בתי הסוהר**. על פי הוראת הפקודה, מוסמך סוהר בכיר להורות על החזקת אסיר בהפרדה למשך 48 שעות, ככל ששוכנע שהתקיימו התנאים המפורטים בסעיף 19ב - "מטרות ההפרדה".

מנהל בית הסוהר רשאי להאריך את התקופה, מעת לעת, לתקופות נוספות שלא יעלו על 48 שעות כל אחת עד לתקופה כוללת של 14 יום.

סוהר בדרגת גונדר משנה, שהנציב הסמיך לכך, רשאי להורות על החזקה בהפרדה לתקופה שאינה עולה על 30 יום, ורשאי הוא להאריך את התקופה מעת לעת ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על חצי שנה.

החזקה ב"הפרדה זוגית"-ניתן להורות על החזקה בהפרדה למשך 60 יום ולהאריך עד 12 חודשים.

מחוות דעת מודיעין שב"ס עולה שהעותר מרצה את עונש המאסר גם בגין עבירות של סחר בסמים, מוכרז כ"אסיר התראה", נדון משמעתית 12 פעמים, כמפורט בסעיף 3 לחוות הדעת.

המידעים בעניינו מתייחסים למעורבות בסמים, מעורבות שלילית, מעורבות באמל"ח, מתיחות עם אחר, כוונות פגיעה באחר. בשנת 2018 נצברו לחובתו 20 מידעים ובשנת 2017 - 25 מידעים.

עיינתי במידעים המודיעיניים של שב"ס, ניתן להתרשם כי המידעים מתייחסים **לכל אחד** משני האסירים שהועברו להפרדה בעלי שם דומה, מצביעים על מעורבות דומיננטית של העותר והכוונת פעילות שליית חמורה, כולל תכניות אופרטיביות. חמורים במיוחד הם המידעים המפורטים בסעיף 6 לחוות הדעת.

מהחומר המודיעיני עולה שהחזקתו של העותר נדרשת להבטחת המטרות המפורטות בסעיף 19(2)(3)(4)(5).

התקופה המקסימלית שרשאי הגורם המנהלי להחליט, היא 60 יום, בהתחשב בכך שהאסיר מוחזק בהפרדה זוגית. הגורם המנהלי החליט להורות על תקופה קצרה יותר, של 30 יום, על מנת שיוכל לבחון את ההכרח בהמשך הפרדה מידי תקופה קצרה יותר.

תכלית הסמכות המנהלית הינה מתן "עזרה ראשונה" להשגת מטרות ההפרדה כשמתעורר הצורך לכך. תקופת החזקתו של העותר בהפרדה הינה קצרה ועדיין לא הגיעה לפרק זמן מצטבר המחייב פנייה לבית המשפט למתן החלטה שיפוטית.

משום שמדובר בהחלטות ראשוניות הקרובות מבחינת זמן למועד המידע, הרי שהרף "הראיתי- מנהלי" לקיומן של מטרות ההפרדה הינו רף נמוך יותר מזה הדרוש בהמשך הדרך.

החלטת בית המשפט כאן הינה במסגרת כובעו כ"בית משפט מנהלי" הבוחן את סבירות ההחלטה באמצעות מבחנים מנהליים.

לא מצאתי פגם מנהלי בהחלטה המצדיק התערבות בה.

העתירה נדחת.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשע"ט, 31 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.